

Evangelium

na každý den

2025

e-knihy

Autor podnětů k rozjímání P. Petr Karas

© Nakladatelství PAULÍNKY, 2024
www.paulinky.cz

ISBN 978-80-7450-460-0 (Tištěná kniha, 1. vyd.)
ISBN 978-80-7450-469-3 (PDF)
ISBN 978-80-7450-470-9 (ePub)
ISBN 978-80-7450-471-6 (Mobipocket)

Děkujeme Vám za nákup této e-knihy. Jsme rádi, že můžeme touto cestou přinášet dobré zprávy do světa digitálních médií.

Jestliže se Vám podařilo dokument stáhnout z nějakého webu bez placení, tak si jej, prosím, pořiďte ještě jednou, férově, na našich webových stránkách <http://www.paulinky.cz/obchod/E-knihy/>. Může se Vám zdát, že je to zbytečné a že chceme na e-knihách vydělávat, ale i vydání e-knihy nás něco stojí, zejm. autorská práva, překlad a redakční práci. Vaše platby nám tak umožňují vydávání dalších titulů v elektronické podobě.

Nakladatelství Paulínky

www.paulinky.cz

O souboru

Tato e-kniha nabízí elektronický obsah, díky němuž se můžete rychleji zorientovat a vyhledat si požadovaný den s aktuálním evangelním úryvkem.

Po skončení studia teologie a po přijetí jáhenského svěcení jsem nastoupil na vojenskou službu. V našich kasárnách v Kroměříži v té době ještě fungovala „mazárna“ – nadvláda služebně starších vojáků nad těmi mladšími. Když se tomu člověk vzepřel, což byl můj případ, stal se terčem různých výhrůžek a někdy i fyzických útoků. Byla to doba psychicky velmi náročná. Dostal jsem nabídku zažádat o „modrou knížku“, tedy o propuštění z vojny ze zdravotních důvodů. Vnímám ale, že tam mám své místo a svůj úkol. Přesto mi síly k dalšímu pokračování docházely.

V tu chvíli ke mně při četbě Bible promluvil Bůh skrze známý verš ze 118. žalmu: „Hospodin je se mnou, nebojím se, co by mi mohl udělat člověk?“ Tu větu jsem si v následujících týdnech a měsících opakoval stokrát, tisíckrát... Doslova mě držela při životě a pomohla mi to těžké období překonat.

Věřím, že takto živě a účinně chce Pán promlouvat do života každého z nás. A tak ti přeji, ať se i tobě Boží slovo stává stále více zdrojem světla, síly a pokoje na tvé životní cestě.

P. Petr Karas

1	S	Slavnost Matky Boží, Panny Marie – <i>Nový rok</i>	Světový den modliteb za mír
2	Č	Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského – <i>Karina</i>	
3	P	Nejsvětější Jméno Ježíš, sv. Jenovéfa – <i>Radmila</i>	
4	S	Sv. Anděla z Foligna – <i>Diana</i>	
5	N	Sv. Telesfor – <i>Dalimil</i>	
6	P	Slavnost Zjevení Páně – <i>Tři králové</i>	
7	Ú	Sv. Rajmund z Peñafortu – <i>Vilma</i>	
8	S	Sv. Severin – <i>Čestmír</i>	
9	Č	Sv. Julián – <i>Vladan</i>	
10	P	Sv. Agathon (Dobromil) – <i>Břetislav</i>	
11	S	Ct. Marie Elekta – <i>Bohdana</i>	
12	N	Sv. Probus (Pravoslav) – <i>Pravoslav</i>	Svátek Křtu Páně
13	P	Sv. Hilarius z Poitiers – <i>Edita</i>	
14	Ú	Sv. Sáva Srbský – <i>Radovan</i>	
15	S	Sv. Pavel Poustevník – <i>Alice</i>	
16	Č	Sv. Marcel I. – <i>Ctirad</i>	
17	P	Památka sv. Antonína Velikého – <i>Drahoslav</i>	
18	S	Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů – <i>Vladislav</i>	Týden modliteb za jednotu křesťanů (18.–25. 1.)
19	N	Sv. Márius a Marta a jejich synové – <i>Doubravka</i>	
20	P	Sv. Fabián a Šebestián – <i>Ilona</i>	
21	Ú	Památka sv. Anežky Římské – <i>Běla</i>	
22	S	Sv. Vincenc – <i>Slavomír</i>	
23	Č	Sv. Ildefons – <i>Zdeněk</i>	
24	P	Památka sv. Františka Saleského – <i>Milena</i>	
25	S	Svátek Obrácení svatého Pavla, apoštola – <i>Miloš</i>	
26	N	Sv. Timotej (Bohuslav) a Titus – <i>Zora</i>	Neděle Božího slova
27	P	Sv. Anděla Mericiová – <i>Ingrid</i>	
28	Ú	Památka sv. Tomáše Akvinského – <i>Otýlie</i>	
29	S	Sv. Sulpicius – <i>Zdislava</i>	
30	Č	Sv. Martina – <i>Robin</i>	
31	P	Památka sv. Jana Boska – <i>Marika</i>	Světový den pomoci malomocným

1	S	Sv. Pionius – Hynek	
2	N	Svátek Uvedení Páně do chrámu – <i>Nela, Hromnice</i>	Světový den zasvěceného života
3	P	Sv. Blažej, sv. Ansgar (Oskar) – <i>Blažej</i>	
4	Ú	Sv. Ondřej Corsini – <i>Jarmila</i>	
5	S	Památka sv. Agáty (Háta, Dobruše) – <i>Dobromila</i>	
6	Č	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů – <i>Vanda</i>	
7	P	Sv. Richard – <i>Veronika</i>	
8	S	Sv. Josefina Bakhita, sv. Jeroným Emiliani, ct. Mlada – <i>Milada</i>	
9	N	Sv. Apollonie – <i>Apolena</i>	
10	P	Památka sv. Scholastiky – <i>Mojmír</i>	
11	Ú	Panna Maria Lurdská – <i>Božena</i>	Světový den nemocných
12	S	Sv. Benedikt Aniánský – <i>Slavěna</i>	
13	Č	Sv. Kateřina Ricciová – <i>Věnceslav</i>	
14	P	Sv. Valentin – <i>Valentýn</i>	
15	S	Sv. Jiřina, bl. Bedřich Bachstein a druhové – <i>Jiřina</i>	
16	N	Sv. Juliána – <i>Ljuba</i>	
17	P	Sv. Alexius a druhové – <i>Miloslava</i>	
18	Ú	Sv. Simeon – <i>Gizela</i>	
19	S	Bl. Godšalk – <i>Patrik</i>	
20	Č	Sv. Nikefor – <i>Oldřich</i>	
21	P	Sv. Petr Damiani – <i>Lenka</i>	
22	S	Svátek Stolce svatého apoštola Petra – <i>Petr</i>	
23	N	Sv. Polykarp – <i>Svatopluk</i>	
24	P	Sv. Modest – <i>Matěj</i>	
25	Ú	Sv. Valburga – <i>Liliana</i>	
26	S	Sv. Alexandr – <i>Dorota</i>	
27	Č	Sv. Gabriel od Bolestné Panny Marie, sv. Řehoř z Nareku – <i>Alexandr</i>	
28	P	Sv. Roman – <i>Lumír</i>	

Březen

2025

1	S	Sv. Suitbert – <i>Bedřich</i>	
2	N	Sv. Simplicius – <i>Anežka</i>	
3	P	Sv. Kunhuta – <i>Kamil</i>	
4	Ú	Sv. Kazimír – <i>Stela</i>	
5	S	Sv. Teofil (Bohumil) – <i>Kazimír</i>	Popeleční středa
6	Č	Bl. Friedrich (Bedřich, Miroslav) – <i>Miroslav</i>	
7	P	Sv. Perpetua a Felicita (Blažena) – <i>Tomáš</i>	
8	S	Sv. Jan z Boha – <i>Gabriela</i>	
9	N	Sv. Františka Římská – <i>Františka</i>	1. neděle postní
10	P	Sv. Jan Ogilvie – <i>Viktorie</i>	
11	Ú	Sv. Eulogius z Córdoba – <i>Anděla</i>	
12	S	Sv. Kvirin – <i>Řehoř</i>	
13	Č	Sv. Patricie (Vlasta) – <i>Růžena</i>	
14	P	Sv. Matylda – <i>Rút, Matylda</i>	
15	S	Sv. Longin – <i>Ida</i>	
16	N	Sv. Heribert – <i>Elena, Herbert</i>	
17	P	Sv. Patrik – <i>Vlastimil</i>	
18	Ú	Sv. Cyril Jeruzalémský – <i>Eduard</i>	
19	S	Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie – <i>Josef</i>	
20	Č	Sv. Archip – <i>Světлана</i>	
21	P	Sv. Serapion – <i>Radek</i>	
22	S	Sv. Epafrodit – <i>Leona</i>	
23	N	Sv. Turibius z Mongroveja – <i>Ivona</i>	
24	P	Sv. Kateřina Švédská – <i>Gabriel</i>	
25	Ú	Slavnost Zvěstování Páně, sv. Dismas – <i>Marián</i>	Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti
26	S	Sv. Kastulus (Haštal) – <i>Emanuel</i>	
27	Č	Sv. Rupert – <i>Dita</i>	
28	P	Sv. Rogát – <i>Soňa</i>	
29	S	Bl. Ludolf (Slavomil) – <i>Tatána</i>	
30	N	Sv. Jan Klimak – <i>Arnošt</i>	
31	P	Bl. Balbína – <i>Kvido</i>	

1	Ú	Sv. Makarius (Blahomír) – <i>Hugo</i>	
2	S	Sv. František z Pauly – <i>Erika</i>	
3	Č	Sv. Nikita – <i>Richard</i>	
4	P	Sv. Izidor Sevillecký – <i>Ivana</i>	
5	S	Sv. Vincenc Ferrerský – <i>Miroslava</i>	
6	N	Sv. Notger – <i>Vendula</i>	
7	P	Sv. Jan Křtitel de la Salle – <i>Heřman, Hermína</i>	<i>Světový den zdraví</i>
8	Ú	Sv. Albert – <i>Ema</i>	
9	S	Sv. Marie Kleofášova – <i>Dušan</i>	
10	Č	Sv. Michael de Sanctis – <i>Darja</i>	
11	P	Sv. Stanislav – <i>Izabela</i>	
12	S	Sv. Julius – <i>Julius</i>	
13	N	Sv. Martin I. – <i>Aleš</i>	<i>Květná neděle</i>
14	P	Sv. Lambert – <i>Vincenc</i>	
15	Ú	Sv. Anastázie – <i>Anastázie</i>	
16	S	Sv. Bernadeta Soubirousová – <i>Irena</i>	
17	Č	Sv. Inocenc – <i>Rudolf</i>	
18	P	Sv. Krescenc (Rostislav) – <i>Valérie</i>	<i>Velký pátek – Nověna k Božímu milosrdenství (18.-26. 4.)</i>
19	S	Sv. Ema – <i>Rostislav</i>	
20	N	Sv. Hugo – <i>Marcela</i>	<i>Slavnost Zmrtvýchvstání Páně</i>
21	P	Sv. Anselm – <i>Alexandra</i>	<i>Pondělí velikonoční</i>
22	Ú	Sv. Leonid – <i>Evženie</i>	
23	S	Sv. Vojtěch, biskup a mučedník – <i>Vojtěch</i>	
24	Č	Sv. Jiří, sv. Fidel ze Sigmarinky – <i>Jiří</i>	<i>Mezinárodní den skautů a skautek</i>
25	P	Sv. Marek, evangelista – <i>Marek</i>	
26	S	Sv. Richarius – <i>Oto</i>	
27	N	Sv. Zita – <i>Jaroslav</i>	<i>Svátek Božího milosrdenství</i>
28	P	Sv. Petr Chanel, sv. Ludvík Maria Grignon – <i>Vlastislav</i>	
29	Ú	Svátek sv. Kateřiny Sienské, patronky Evropy – <i>Robert</i>	
30	S	Sv. Zikmund, sv. Pius V. – <i>Blahoslav</i>	

1	Č	Sv. Josef Dělník	Svátek práce
2	P	Památka sv. Atanáše – Zikmund	
3	S	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů – Alexej	
4	N	Sv. Florián – Květoslav	
5	P	Sv. Gothard – Klaudie	
6	Ú	Sv. Jan Sarkander – Radoslav	
7	S	Sv. Benedikt II. – Stanislav	
8	Č	Panna Maria, Prostřednice všech milostí	Den vítězství
9	P	Sv. Hermus – Ctibor	
10	S	Sv. Job, sv. Jan z Ávily – Blažena	
11	N	Sv. Ignác z Láconi – Svatava	Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu – Den matek
12	P	Sv. Pankrác, sv. Nereus a Achilleus – Pankrác	Mezinárodní den ošetřovatelek
13	Ú	Panna Maria Fatimská, sv. Ondřej Hubert Fournet – Servác	
14	S	Svátek sv. Matěje, apoštola – Bonifác	
15	Č	Sv. Izidor, sv. Žofie – Žofie	
16	P	Svátek sv. Jana Nepomuckého, hlavního patrona Čech – Přemysl	
17	S	Sv. Paschal Baylon – Aneta	
18	N	Sv. Jan I. – Nataša	
19	P	Sv. Petr Celestýn – Ivo	
20	Ú	Sv. Klement Maria Hofbauer, sv. Bernardin Sienský – Zbyšek	
21	S	Sv. Ondřej Bobola, sv. Kryštof Magallanes a druhové – Monika	
22	Č	Sv. Rita z Cascie, sv. Julie – Emil	
23	P	Sv. Jan Křtitel de Rossi – Vladimír	
24	S	Sv. Vincent Lerinský – Jana	
25	N	Sv. Beda Ctihodný, sv. Řehoř VII. – Viola	Den modliteb za pronásledované křesťany Mezinárodní den ztracených dětí
26	P	Památka sv. Filipa Neriho – Filip	
27	Ú	Sv. Augustin z Canterbury – Valdemar	
28	S	Sv. Emil – Vilém	
29	Č	Sv. Pavel VI., papež, sv. Maximin – Maxmilián, Maxim	Slavnost Nanebevstoupení Páně
30	P	Sv. Zdislava – Ferdinand	Novéna k Duchu Svatému (30. 5. – 7. 6.)
31	S	Svátek Navštívení Panny Marie – Kamila	

1	N	Sv. Justin, mučedník – <i>Laura</i>	Den modliteb za sdělovací prostředky – <i>Mezinárodní den dětí</i>
2	P	Sv. Marcellin a Petr – <i>Jarmil</i>	
3	Ú	Památka sv. Karla Lwanga a druhů – <i>Tamara</i>	
4	S	Sv. František Caracciolo – <i>Dalibor</i>	
5	Č	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka – <i>Dobroslav</i>	<i>Světový den životního prostředí</i>
6	P	Sv. Norbert – <i>Norbert</i>	
7	S	Sv. Robert – <i>Iveta, Slavoj</i>	
8	N	Sv. Medard – <i>Medard</i>	Slavnost Seslání Ducha Svatého
9	P	Sv. Efrém Syrský – <i>Stanislava</i>	Památka Panny Marie, Matky církve
10	Ú	Sv. Maxim – <i>Gita</i>	
11	S	Památka sv. Barnabáše, apoštola – <i>Bruno</i>	
12	Č	Sv. Jan z Fakunda, bl. Marie Antonína Kratochvilová a druhové – <i>Antonie</i>	Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
13	P	Památka sv. Antonína z Padovy – <i>Antonín</i>	
14	S	Sv. Anastáz – <i>Roland</i>	
15	N	Sv. Vít – <i>Vít</i>	Slavnost Nejsvětější Trojice
16	P	Sv. Benon (Zbyněk) – <i>Zbyněk</i>	
17	Ú	Sv. Avitus – <i>Adolf</i>	
18	S	Sv. Řehoř Barbarigo, sv. Marina – <i>Milan</i>	
19	Č	Sv. Jan Nepomuk Neumann, sv. Romuald – <i>Leoš</i>	Slavnost Těla a krve Páně
20	P	Sv. Silverius – <i>Květa</i>	
21	S	Památka sv. Aloise Gonzagy – <i>Alois</i>	
22	N	Sv. Jan Fisher a sv. Tomáš More, sv. Paulín Nolánský – <i>Pavla</i>	
23	P	Sv. Josef Cafasso – <i>Zdeňka</i>	
24	Ú	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele – <i>Jan</i>	
25	S	Sv. Vilém, ct. Ivan – <i>Ivan</i>	
26	Č	Sv. Jan a Pavel – <i>Adriana</i>	<i>Mezinárodní den boje proti narkomanii</i>
27	P	Sv. Cyril Alexandrijský – <i>Ladislav</i>	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
28	S	Sv. Irenej (Lubomír) – <i>Lubomír</i>	Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
29	N	Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů – <i>Petr a Pavel</i>	
30	P	Sv. prvomučedníci římské – <i>Šárka</i>	

1	Ú	Sv. Theobald (Děpolt) – <i>Jaroslava</i>	
2	S	Sv. Ota – <i>Patricie</i>	
3	Č	Svátek sv. Tomáše, apoštola – <i>Radomír</i>	
4	P	Sv. Prokop, sv. Alžběta Portugalská – <i>Prokop</i>	
5	S	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy	<i>Den slovanských věrozvěstů</i>
6	N	Sv. Marie Gorettiová	<i>Den upálení mistra Jana Husa</i>
7	P	Sv. Wilibald – <i>Bohuslava</i>	
8	Ú	Sv. Kilián – <i>Nora</i>	
9	S	Sv. Veronika Giulianiová, sv. Augustin Žao Rong a druhové – <i>Drahoslava</i>	
10	Č	Sv. Amálie (Libuše) – <i>Libuše, Amálie</i>	
11	P	Svátek sv. Benedikta, patrona Evropy – <i>Olga</i>	
12	S	Sv. manželé Ludvík a Zélie Martinovi, sv. Jan Qualbert – <i>Bořek</i>	
13	N	Sv. Jindřich – <i>Markéta</i>	
14	P	Sv. Kamil de Lellis, bl. Hroznata – <i>Karolína</i>	
15	Ú	Památka sv. Bonaventury – <i>Jindřich</i>	
16	S	Panna Maria Karmelská – <i>Luboš</i>	
17	Č	Sv. Hyacint a bl. Česlav – <i>Martina</i>	
18	P	Sv. Emilián – <i>Drahomíra</i>	
19	S	Sv. Makrina – <i>Čeněk</i>	
20	N	Sv. Apolinář, sv. Eliáš – <i>Ilja</i>	
21	P	Sv. Vavřinec z Brindisi – <i>Vítězslav</i>	
22	Ú	Svátek sv. Marie Magdalény – <i>Magdaléna</i>	
23	S	Svátek sv. Brigity, patronky Evropy – <i>Libor</i>	
24	Č	Sv. Kristina, sv. Šarbel – <i>Kristýna</i>	
25	P	Svátek sv. Jakuba, apoštola, sv. Kryštof – <i>Jakub</i>	
26	S	Památka sv. Jáchyma a Anny – <i>Anna</i>	
27	N	Sv. Gorazd a druhové – <i>Věroslav</i>	
28	P	Sv. Nazarius a Celsus – <i>Viktor</i>	
29	Ú	Památka sv. Marty, Marie a Lazara – <i>Marta</i>	
30	S	Sv. Petr Chryzolog – <i>Bořivoj</i>	
31	Č	Památka sv. Ignáce z Loyoly – <i>Ignác</i>	

-
- 1 P Památka sv. Alfonse z Liguori – *Oskar*
-
- 2 S Sv. Eusebius, sv. Petr Julián Eymard – *Gustav*
-
- 3 N Sv. Lydie – *Miluše*
-
- 4 P Památka sv. Jana Marie Vianneye – *Dominik*
-
- 5 Ů Posvěcení římské baziliky Panny Marie – *Kristián*
-
- 6 S Svátek Proměnění Páně – *Oldřiška*
-
- 7 Č Sv. Kajetán, sv. Sixtus II. a druhové – *Lada*
-
- 8 P Památka sv. Dominika – *Soběslav*
-
- 9 S Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, patronky Evropy, sv. Roman – *Roman*
-
- 10 N Sv. Vavřinec, jáhen a mučedník – *Vavřinec*
-
- 11 P Památka sv. Kláry – *Zuzana*
-
- 12 Ů Sv. Jana Františka de Chantal, sv. Euplus – *Klára*
-
- 13 S Sv. Poncián a Hippolyt, sv. Jan Berchmans – *Alena*
-
- 14 Č Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho – *Alan*
-
- 15 P Slavnost Nanebevzetí Panny Marie – *Hana*
-
- 16 S Sv. Štěpán I. Uherský – *Jáchym*
-
- 17 N Sv. Myron – *Petra*
-
- 18 P Sv. Helena – *Helena*
-
- 19 Ů Sv. Jan Eudes – *Ludvík*
-
- 20 S Památka sv. Bernarda – *Bernard*
-
- 21 Č Památka sv. Pia X. – *Johana*
-
- 22 P Památka Panny Marie Královny – *Bohuslav*
-
- 23 S Sv. Růžena z Limy – *Sandra*
-
- 24 N Sv. Bartoloměj, apoštol – *Bartoloměj*
-
- 25 P Sv. Ludvík, sv. Benedikt a druhové, sv. Josef Kalasanský, bl. Metoděj Dominik – *Radim*
-
- 26 Ů Ct. Martin Středa – *Luděk*
-
- 27 S Památka sv. Moniky – *Otakar*
-
- 28 Č Památka sv. Augustina – *Augustýn*
-
- 29 P Památka Umučení sv. Jana Křtitele – *Evelína*
-
- 30 S Sv. Fiakr – *Vladěna*
-
- 31 N Sv. Rajmund – *Pavčina*
-

1	P	Sv. Jiljí – <i>Linda, Samuel</i>	Světový den modliteb za péči o stvoření
2	Ú	Sv. Justus – <i>Adéla</i>	
3	S	Památka sv. Řehoře Velikého – <i>Bronislav</i>	
4	Č	Sv. Růžena z Viterba – <i>Jindřiška</i>	
5	P	Sv. Terezie z Kalkaty, sv. Viktorin (Vítězslav) – <i>Boris</i>	
6	S	Sv. Magnus – <i>Boleslav</i>	
7	N	Sv. Melichar Grodecký – <i>Regína</i>	
8	P	Svátek Narození Panny Marie – <i>Mariana</i>	Mezinárodní den gramotnosti
9	Ú	Sv. Petr Klaver – <i>Daniela</i>	
10	S	Bl. Karel Spinola – <i>Irma</i>	
11	Č	Sv. Emil – <i>Denisa</i>	
12	P	Jméno Panny Marie, sv. Quido – <i>Marie</i>	
13	S	Památka sv. Jana Zlatoustého – <i>Lubor</i>	
14	N	Svátek Povýšení sv. Kříže – <i>Radka</i>	
15	P	Památka Panny Marie Bolestné – <i>Jolana</i>	
16	Ú	Sv. Ludmila – <i>Ludmila</i>	
17	S	Sv. Kornélius a Cyprián, sv. Robert Bellarmin, sv. Hildegarda z Bingenu – <i>Naděžda</i>	
18	Č	Sv. Josef Kupertinský – <i>Kryštof</i>	
19	P	Sv. Januáriu – <i>Zita</i>	
20	S	Památka sv. Ondřeje Kim Tae-göna, Pavla Chông Ha-sanga a druhů – <i>Oleg</i>	
21	N	Sv. Matouš, apoštol a evangelista – <i>Matouš</i>	Mezinárodní den míru
22	P	Sv. Mořic a druhové – <i>Darina</i>	
23	Ú	Památka sv. Pia z Pietrelciny, sv. Konstanc z Ankony – <i>Berta</i>	Mezinárodní den neslyšících
24	S	Sv. Gerard (Jaromír) – <i>Jaromír</i>	
25	Č	Sv. Kleofáš – <i>Zlata</i>	
26	P	Sv. Kosma a Damián – <i>Andrea</i>	
27	S	Památka sv. Vincence z Pauly – <i>Jonáš</i>	
28	N	Slavnost sv. Václava, hlavního patrona českého národa – <i>Václav</i>	Den české státnosti
29	P	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů – <i>Michal</i>	
30	Ú	Památka sv. Jeronýma – <i>Jeroným</i>	

1	S	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše – Igor	Mezinárodní den hudby
2	Č	Památka sv. andělů strážných – Olivie, Oliver	
3	P	Sv. Maxmilián – Bohumil	
4	S	Památka sv. Františka z Assisi – František	
5	N	Sv. Palmác, sv. Faustyna Kowalská – Eliška	
6	P	Sv. Bruno – Hanuš	
7	Ú	Památka Panny Marie Růžencové – Justýna	
8	S	Sv. Simeon – Věra	
9	Č	Sv. Dionýsius a druhové, sv. Jan Leonardi – Štefan, Sára	
10	P	Sv. Paulín – Marina	
11	S	Sv. Jan XXIII., papež, sv. German – Andrej	
12	N	Sv. Radim – Marcel	
13	P	Sv. Eduard – Renáta	
14	Ú	Sv. Kalist I. – Agáta	
15	S	Památka sv. Terezie od Ježíše – Tereza	
16	Č	Sv. Hedvika, sv. Markéta Marie Alacoque – Havel	Světový den výživy
17	P	Památka sv. Ignáce Antiochijského – Hedvika	
18	S	Svátek sv. Lukáše, evangelisty – Lukáš	
19	N	Sv. Pavel od Kříže, sv. Izák Jogues a druhové – Michaela	Den modliteb za misie
20	P	Sv. Irena – Vendelín	
21	Ú	Sv. Hilarion, bl. Karel Rakouský – Brigita	
22	S	Sv. Jan Pavel II., papež, sv. Marie Salome – Sabina	
23	Č	Sv. Jan Kapistránský – Teodor	
24	P	Sv. Antonín Maria Klaret – Nina	
25	S	Sv. Kryšpín – Beáta	
26	N	Sv. Rustik – Erik	
27	P	Sv. Frumencius – Šarlota, Zoe	
28	Ú	Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů	Den vzniku samostatného československého státu (1918)
29	S	Sv. Narcis, bl. Marie Restituta Kafková – Silvie	
30	Č	Sv. Marcel – Tadeáš	
31	P	Sv. Wolfgang – Štěpánka	

Listopad

2025

1	S	Slavnost Všech svatých – <i>Felix</i>	
2	N	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – <i>Památka zesnulých</i>	
3	P	Sv. Martin de Porres – <i>Hubert</i>	
4	Ú	Památka sv. Karla Boromejského – <i>Karel</i>	
5	S	Sv. Zachariáš a Alžběta – <i>Miriam</i>	
6	Č	Sv. Leonard (Linhart) – <i>Liběna</i>	
7	P	Sv. Wilibrord – <i>Saskie</i>	
8	S	Sv. Gottfried (Bohumír) – <i>Bohumír</i>	
9	N	Svátek Posvěcení Lateránské baziliky – <i>Bohdan</i>	
10	P	Památka sv. Lva Velikého – <i>Evžen</i>	
11	Ú	Památka sv. Martina – <i>Martin</i>	
12	S	Památka sv. Josafata – <i>Benedikt</i>	
13	Č	Památka sv. Anežky České – <i>Tibor</i>	Mezinárodní den nevidomých
14	P	Sv. Mikuláš Tavelič – <i>Sáva</i>	
15	S	Sv. Albert Veliký – <i>Leopold</i>	
16	N	Sv. Markéta Skotská, sv. Gertruda – <i>Otmar</i>	Den Bible
17	P	Památka sv. Alžběty Uherské – <i>Mahulena</i>	Mezinárodní den studentstva Den boje za svobodu a demokracii
18	Ú	Posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla – <i>Romana</i>	
19	S	Sv. Mechtilda – <i>Alžběta</i>	Světový den chudých
20	Č	Sv. Felix z Valois – <i>Nikola</i>	
21	P	Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě – <i>Albert</i>	
22	S	Památka sv. Cecílie – <i>Cecílie</i>	
23	N	Sv. Klement I., sv. Kolumbán – <i>Klement</i>	Slavnost Ježíše Krista Krále XL. mezinárodní den mládeže
24	P	Památka sv. Ondřeje Dung-Laca a druhů – <i>Emílie</i>	
25	Ú	Sv. Kateřina Alexandrijská – <i>Kateřina</i>	
26	S	Sv. Silvestr, bl. Jakub Alberione – <i>Artur</i>	
27	Č	Sv. Virgil – <i>Xénie</i>	
28	P	Sv. Mansuet (Miloslav) – <i>René</i>	
29	S	Sv. Saturnin – <i>Zina</i>	
30	N	Sv. Ondřej, apoštol – <i>Ondřej</i>	1. neděle adventní (nedělní cyklus A)

Prosinec

2025

1	P	Sv. Edmund Kampián – <i>Iva</i>	<i>Světový den boje proti AIDS</i>
2	Ú	Sv. Bibiána – <i>Blanka</i>	
3	S	Památka sv. Františka Xaverského – <i>Svatoslav</i>	
4	Č	Sv. Jan Damašský, sv. Barbora – <i>Barbora</i>	
5	P	Sv. Sába – <i>Jitka</i>	
6	S	Sv. Mikuláš – <i>Mikuláš</i>	
7	N	<i>Sv. Ambrož – Benjamín, Ambrož</i>	
8	P	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvočního hříchu – <i>Květoslava</i>	
9	Ú	Sv. Jan Didak Cuauhtlatotzin, sv. Valérie – <i>Vratislav</i>	
10	S	Panna Maria Loretánská, sv. Julie a Eulálie – <i>Julie</i>	<i>Den lidských práv</i>
11	Č	Sv. Damas I. (Hostivít) – <i>Dana</i>	
12	P	Panna Maria Guadalupská – <i>Simona</i>	
13	S	Památka sv. Lucie (Světluše) – <i>Lucie</i>	
14	N	<i>Sv. Jan od Kříže – Lýdie</i>	
15	P	Sv. Valerián – <i>Radana, Radan</i>	
16	Ú	Sv. Adelhaida (Adéla) – <i>Albína</i>	
17	S	Sv. Lazar – <i>Daniel</i>	<i>Příprava na vánoční svátky (17.–24. 12.)</i>
18	Č	Sv. Rufus a Zosim – <i>Miloslav</i>	
19	P	Bl. Urban – <i>Ester</i>	
20	S	Sv. Dominik Siloský – <i>Dagmar</i>	
21	N	<i>Sv. Petr Kanisius – Natálie</i>	
22	P	Sv. Servul – <i>Šimon</i>	
23	Ú	Sv. Jan Kentský – <i>Vlasta</i>	
24	S	<i>Štědrý den – Adam a Eva</i>	
25	Č	<i>Slavnost Narození Páně – 1. svátek vánoční</i>	
26	P	<i>Svátek sv. Štěpána, prvočedníka – Štěpán, 2. svátek vánoční</i>	
27	S	<i>Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty – Žaneta</i>	
28	N	<i>Svatá Mláďátka, mučedníci – Bohumila</i>	<i>Svátek Svaté rodiny</i>
29	P	Sv. Tomáš Becket – <i>Judita</i>	
30	Ú	Sv. Evžen – <i>David</i>	
31	S	Sv. Silvestr I. – <i>Silvestr</i>	<i>Poděkování za uplynulý rok a prosba o Boží pomoc v novém roce</i>

Nm 6,22-27; Žl 67; Gal 4,4-7; Lk 2,16-21

■ Evangelium

Lk 2,16-21

Pastýři pospíchali do Betléma a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než bylo počato v mateřském lůně.

■ Podnět k rozjímání

Do nového občanského roku vstupujeme ve společenství s Matkou Boží. Tento „titul“ byl Marii definitivně přiznán na koncilu v Efezu roku 431. Není to tak samozřejmé, jak by se mohlo zdát. V době před konáním koncilu se objevovaly otázky, zda je Ježíš skutečným Bohem. A pokud ano, tak od kdy. Na první otázku odpověděly – samozřejmě na základě biblických výroků – už předcházející dva koncily („... pravý Bůh z pravého Boha, ... jedné podstaty s Otcem ...“). A efezský koncil dodává: „Ježíš nebyl Bohem „adoptován“ až při křtu v řece Jordánu. Od samotného jeho početí se v něm spojuje lidství s božstvím.“ My ale dnes můžeme rozjímat především nad samotným jménem Ježíš, jež znamená „Bůh, který zachraňuje“. Do dalšího roku svého života vstupuji s tím, který touží po mé záchraně. S tím, který mi bude stále nablízku. S Ježíšem, mým Pánem, Spasitelem, Dobrým pastýřem...

1 Jan 2,22-28; Žl 98; Jan 1,19-28

■ Evangelium

Jan 1,19-28

Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já jsem hlas volajícího na poušti: Vyrovnejte cesty Pánu, jak řekl prorok Izaiáš.“ Ti poslaní byli z farizeů. Zeptali se ho: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim odpověděl: „Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánek.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil.

■ Podnět k rozjímání

Další důležitý impulz na počátku roku, který mě může nadále provázet, je: „Vyrovnej cestu Pánu!“

Včera jsem se ujistil o tom, že Ježíš je vždy se mnou. Vždy si najde cestu, jak mi být nablízku. Je ovšem otázka, zda také já hledám věrně a upřímně cesty a způsoby, jak Pánu otevírat své srdce, jak ho zvát do svých rozhodnutí. Je důležité mu to říct. Třeba takto: Ježíši, zvu tě do celého tohoto roku, do každého jeho dne. Buď jeho Pánem. Buď přítomný ve všem mém konání, myšlení i slovech. Veď mě po svých cestách, neboť věřím, že jsou to cesty života.

1 Jan 2,29 – 3,6; Žl 98; Jan 1,29-34

■ Evangelium

Jan 1,29-34

Na druhý den (Jan) viděl Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa! To je ten, o kterém jsem řekl: ‚Po mně přijde ten, který má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.‘ Ani já jsem ho neznal, ale proto jsem přišel křtít vodou, aby byl zjeven izraelskému národu.“ A Jan vydal svědectví: „Viděl jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. Ani já jsem ho neznal, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: ‚Na koho uvidíš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem Svatým.‘ A já jsem to viděl a dosvědčuji: To je Syn Boží.“

■ Podnět k rozjímání

„Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa!“ Tato Janova slova z dnešního evangelia slyšíme při každé mši před svatým přijímáním. Stejně jako jiné často opakované věty ji dost možná vnímáme tak trochu zvykově a stejně tak na ni odpovídáme: „Pane, nezasloužím si...“ A přitom jde o něco velmi zásadního. Ježíš právě proto přišel, aby tento svět už nebyl v zajetí hříchu. Přišel proto, abych já sám nebyl otrokem zla. Přišel smýt hřích světa i můj vlastní hřích. Nikdo jiný to nedokáže. Žádný psycholog ani mentální kouč mě nezbaví mé viny. Jen Ježíš má tu moc – moc lásky, moc jeho božství, moc jeho oběti... Jaký svůj hřích bych mu právě v této chvíli chtěl svěřit s prosbou o odpuštění a osvobození?

1 Jan 3,7-10; Žl 98; Jan 1,35-42

■ Evangelium

Jan 1,35-42

Druhý den Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

■ Podnět k rozjímání

V dnešním evangeliu hrají velkou roli jména či oslovení. Zůstaňme u prvního z nich: „*Rabbi – to přeloženo znamená Mistře...*“ Ve 23. kapitole Matoušova evangelia Ježíš jasně říká, že jen on si zaslouží toto oslovení. Mistr je ten, od něhož se učím, ten, jehož následuji. Je tomu skutečně tak? Mohu se ptát dál: Co jsem se v poslední době od Pána naučil? Kdy naposledy mě při četbě evangelií nebo při mši svaté oslovilo nějaké jeho slovo? Pamatuji si některou z jeho vět z paměti? Snažím se ji uvádět do života?

Sir 24,1-4.12-16 (řec. 1-2.8-12); Žl 147; Ef 1,3-6.15-18; Jan 1,1-18

■ Evangelium

Jan 1,1-18

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltíla. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvětluje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o kterém jsem řekl: ‚Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.‘“ Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Bůh, který spočívá v náruči Otcově, ten (o něm) podal zprávu.

„To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila.“ V Ježíši přišlo na tento svět Boží světlo, jež má moc zahánět každou temnotu: temnotu strachu, temnotu hříchu, temnotu pokušení i duchovní spoutanosti. Někdy i my, věřící lidé, máme dojem, že temnota v tomto světě vítězí. Dotýkají se nás negativní zprávy o válkách, nepokojích, katastrofách, ekonomických či ekologických krizích... Sami ze svých sil jsme tváří v tvář těmto negativním věcem slabí a bezmocní. O to více potřebujeme zvát Ježíše s jeho světlem do našich srdcí, do naší mysli, do našeho pohledu na svět, který nás obklopuje. Potom se i my můžeme stávat světlem; můžeme se stávat požehnáním, jak to kdysi Bůh řekl Abrahámovi.

Mohu přemýšlet: Jsem ve svých slovech a skutcích tím, kdo kolem sebe šíří pokoj a světlo, nebo se snadno přidávám k negativním pohledům a řečem? Dost možná vidím v této oblasti svou nedostatečnost. A tak mohu s důvěrou prosit Krista: Pane, pomáhej mi být nositelem tvého světla a života!

Iz 60,1-6; Žl 72; Ef 3,2-3a.5-6; Mt 2,1-12

Evangelium

Mt 2,1-12

Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se a s ním celý Jeruzalém. Svolal všechny velekněze a učitele Zákona z lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekli mu: „V Betlémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka: „A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými předními městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat mému izraelskému lidu.““ Tehdy si Herodes tajně zavolal mudrce a zevrubně se jich vyptal na dobu, kdy se ta hvězda objevila, poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vyptejte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit.“ Když krále vyslechli, vydali se na cestu. A hle – hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí. Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli, proto se vrátili do své země jinou cestou.

Mudrci jsou jedni z prvních, kteří se setkávají s narozeným Ježíšem. Přišli od východu, pravděpodobně z velké dálky. Vydali se na namáhavou cestu spojenou s nebezpečím a s nejistotou.

Podobně tomu bylo kdysi i s Abrahámem. Také on se na Boží pokyn vydal na cestu, možná dokonce ze stejných míst, odkud za Ježíšem přišli mudrci.

Těž lidský život je cestou. Pokud člověk jen sedí na místě – a třeba se i modlí –, ale nic nepodnikne, nehne se dál. Někdy je potřeba udělat krok víry do nejistoty. Udělat ho ve víře, že Bůh povede mé kroky. Potom mohu prožít setkání s Ježíšem, který jedná skrze mne i navzdory mé slabosti. Může to být setkání, jež promění život můj či životy druhých.

1 Jan 3,22 – 4,6; Žl 2; Mt 4,12-17.23-25

■ Evangelium

Mt 4,12-17.23-25

Když Ježíš uslyšel, že byl Jan (Křtitel) uvězněn, odebral se do Galileje. Opustil Nazaret, šel a usadil se v Kafarnau při moři v území Zabulonově a Neftalimově, aby se naplnilo, co bylo řečeno ústy proroka Izaiáše: „Země Zabulonova a země Neftalimova, u moře, za Jordánem, Galilea pohanská, lid, který žil v temnotě, uviděl veliké světlo; světlo vzešlo těm, kdo sídlili v krajině a ve stínu smrti.“ Od té doby začal Ježíš hlásat: „Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ Ježíš pak chodil po celé Galileji, učil v jejich synagogách, hlásal evangelium o (Božím) království a uzdravoval mezi lidem každou nemoc a každou chorobu. Pověst o něm se roznesla po celé Sýrii. Přinášeli k němu všechny nemocné, postižené různými chorobami a neduhy, posedlé, náměsíčné i ochrnuté, a uzdravoval je. A šly za ním velké zástupy z Galileje, Desetiměstí, Jeruzaléma, Judska i Zajordánska.

■ Podnět k rozjímání

„Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ Ježíš sám jinde říká, že „Boží království je mezi námi“. Boží království – to není jen věčný život, na kterém jednou toužíme mít účast. Boží království mohu už dnes zakoušet ve svém srdci, ve svém životě i ve svých vztazích. Aby tomu tak bylo, je nutné se vždy znovu odvracet od hříchu a navracet na Boží cesty. Toužím skutečně po tom, aby se skrze mě Boží království šířilo v tomto světě? Co pro to udělám právě dnes?

1 Jan 4,7-10; Žl 72; Mk 6,34-44

■ Evangelium

Mk 6,34-44

Ježíš uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře; a začal je poučovat o mnoha věcech. Když se už připozdilo, přistoupili k němu jeho učedníci a řekli: „Toto místo je opuštěné a už se připozdilo. Rozpusť je, ať se rozejdou do okolních dvorců a vesnic a koupí si něco k jídlu.“ Ale Ježíš jim odpověděl: „Vy jim dejte jíst!“ Řekli mu: „Máme jít nakoupit za dvě stě denárů chleba a dát jim jíst?“ Zeptal se jich: „Kolik chlebů máte? Jděte se podívat!“ Když si to zjistili, hlásili: „Pět, a dvě ryby.“ Nařídil jim, aby se všichni usadili po skupinách na zelené trávě. Usadili se ve skupinách po stu a po padesáti. A vzal těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzlédl k nebi a požehnal, lámal chleby a dával učedníkům, aby jim je předkládali. Také ty dvě ryby rozdělil všem. A všichni se najedli dosyta, a ještě sesbírali plných dvanáct košů kousků chleba i ryb. Těch, kdo jedli, bylo pět tisíc mužů.

■ Podnět k rozjímání

Ježíš není obratný politik, který svých schopností využívá k tomu, aby si získal přízeň lidí. Jeho motivace je zcela odlišná – je jí soucit. Je mu líto lidí, vnímá jejich nouzi i jejich potřeby... Pán má soucit i se mnou, s mým trápením, s mojí nouzí. Zároveň ode mě čeká, že se od něj budu tomuto postoji učit. Kdo z lidí kolem mě v této době zvláště potřebuje pocítit mou účast a můj soucit?

1 Jan 4,11-18; Žl 72; Mk 6,45-52

Evangelium

Mk 6,45-52

Hned po nasycení pěti tisíc mužů přiměl učedníky, aby vstoupili na loď a jeli napřed na druhý břeh směrem k Betsaidě, než on rozpustí zástup. Rozloučil se s nimi a odešel na horu, aby se modlil. Když nastal večer, byla loď daleko na moři a on sám ještě na zemi. Viděl, jak se namáhají s veslováním, protože vanul vítr proti nim. K ránu šel (Ježíš) k nim a kráčet po moři, ale chtěl je minout. Když ho viděli kráčet po moři, mysleli, že je to přízrak, a vykřikli. Všichni ho totiž viděli a zděsili se. On však na ně hned promluvil a řekl jim: „Vzmužte se! To jsem já, nebojte se!“ Vstoupil k nim na loď, a vítr přestal. Byli celí ohromeni úžasem. Nepochopili totiž, jak to bylo s těmi chleby, protože jejich srdce bylo nechápavé.

Podnět k rozjímání

Učedníci se vydali na cestu na druhý břeh jezera, jak jim Ježíš přikázal. Namáhavě veslují proti větru. Můžeme v tom vidět symboliku. Snaha o život podle Ježíšových slov a o dobrý život vůbec se vždycky dřív nebo později bude muset potýkat s „protivětrem“ – s nepochopením druhých, s únavou, s pocitem, že mé úsilí nepřináší očekávané výsledky... A přitom každý záběr vesel přibližuje člověka ke břehu, i když to v temnotě nevidí... Možná si mohu trochu upravit dnešní Ježíšova slova: „Vzmuž se, jsem ti nablízku! Nepřestávej veslovat dobrým směrem!“

1 Jan 4,19 – 5,4; Žl 72; Lk 4,14-22a

■ Evangelium

Lk 4,14-22a

Ježíš se vrátil v síle Ducha do Galileje. Pověst o něm se roznesla po celém kraji. Učil v jejich synagogách a všichni ho velmi chválili. (Ježíš) přišel do Nazareta, kde vyrostl, a jak měl ve zvyku, šel v sobotu do synagogy. Povstal, aby předčítal (z Písma). Podali mu knihu proroka Izaiáše. Otevřel ji a našel místo, kde stálo: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.“ Pak zavřel knihu, vrátil ji služebníkově a usedl. A všichni v synagoze na něho upřeně hleděli. Začal k nim mluvit: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“ Všichni mu přisvědčovali, divili se milým slovům z jeho úst.

■ Podnět k rozjímání

Před volbami se to obvykle jen hemží různými často naprosto nereálnými sliby, které lidem zaručují růžovou budoucnost. Většinou z nich potom mnoho nezbude. A i kdyby se je podařilo uskutečnit, víme, že jen materiální zajištění k naplněnému životu nestačí... Ježíš také vystupuje se svým „programem“. Ten se velmi liší od těch politických. Jednak proto, že je naprosto pravdivý, jednak proto, že se týká celého bytí člověka. Ten, kdo „volí“ Ježíše, má jistotu, že ho jeho „kandidát“ nikdy neopustí ani nezklame.

1 Jan 5,5-13; Žl 147; Lk 5,12-16

■ Evangelium

Lk 5,12-16

Když byl Ježíš v jednom městě, byl tam muž plný malomocenství. Jakmile uviděl Ježíše, padl tváří k zemi a prosil ho: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit!“ (Ježíš) vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čistý!“ A hned malomocenství od něho odešlo. Pak mu nařídil: „Nikomu o tom neříkej! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očistění, jak to nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“ Zvěst o něm se šířila víc a více. Lidé se scházeli v celých zástupech, aby ho slyšeli a byli uzdraveni od svých nemocí. On se však uchyloval na opuštěná místa a tam se modlil.

■ Podnět k rozjímání

Malomocný si nevynucuje Ježíšovu pomoc. Ví, že na ni nemá žádný nárok, že si ji nemůže nijak zasloužit. Pokud mu Pán pomůže, je to jen a pouze dar jeho milosrdenství. My někdy předstupujeme před Boha jako ti, kteří mají nárok na jeho pomoc. A pokud jdou věci jinak, než jsme si naplánovali, míváme to Bohu za zlé. Máme pocit, že selhal, že nás zklamal. Učme se důvěře a pokoře od malomocného, který – zřejmě nevědomky – naplňuje jednu z proseb Otčenáše: Pane, buď vůle tvá.

Iz 42,1-4.6-7; Žl 29; Sk 10,34-38 nebo Iz 40,1-5.9-11; Žl 104; Tit 2,11-14; 3,4-7;
Lk 3,15-16.21-22

■ Evangelium

Lk 3,15-16.21-22

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: „Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánků. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm.“ Když se všechen lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe, Duch Svatý sestoupil na něj v tělesné podobě holubice a z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.“

■ Podnět k rozjímání

„*Lid byl plný očekávání.*“ Očekávání a touha – to jsou zásadní předpoklady k tomu, aby člověk mohl přijmout přicházejícího Mesiáše. Proti těmto postojům se staví vlažnost a zvykovost, které se tak snadno a tak často vloudí do víry i do mezilidských vztahů. Vzbuzuj v sobě touhu po Pánu, po jeho přítomnosti, po jeho Duchu a jeho darech. A také o tento dar touhy pros. Uchrání tě před upadnutím do vlažnosti. Bude ti pomáhat, aby ses na své cestě víry nezastavil.

Žid 1,1-6; Žl 97; Mk 1,14-20

■ Evangelium

Mk 1,14-20

Když byl Jan (Křtitel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obrátte se a věřte evangeliu!“ Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí!“ Ihned nechali sítě a následovali ho. Když popošel o něco dále, uviděl Zebedeova (syna) Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě; a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.

■ Podnět k rozjímání

V řečtině existují dva pojmy pro čas. Jednak je to „chronos“ – tedy čas naplněný běžnou prací či jinou činností. A potom je to „kairos“ – čas milosti, čas změny či obrácení. Ten má zřejmě Ježíš na mysli, když říká „naplnil se čas“. A hned vzápětí dává prvním učedníkům příležitost, aby rozeznali svůj „kairos“ – chvíli svého povolání, jež naprosto změnil jejich životy... Pro mě i pro tebe je důležité nepřehlédnout chvíle milosti či okamžiky pozvání, kterými se k nám Pán obrací. A snažit se na ně správně odpovědět.

Žid 2,5-12; Žl 8; Mk 1,21b-28

Evangelium

Mk 1,21b-28

V městě Kafarnau vstoupil Ježíš hned v sobotu do synagogy a učil. Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona. V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Začal křičet: „Co je ti po nás, Ježíši Nazaretský! Přišel jsi nás zahubit? Vím, kdo jsi: Svatý Boží!“ Ale Ježíš mu přísně rozkázal: „Mlč a vyjdi z něho!“ Nečistý duch posedlým zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a ptali se jeden druhého: „Co je to? Nové učení – a s takovou mocí! I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!“ A pověst o něm se hned roznesla všude po celém galilejském kraji.

Podnět k rozjímání

V osmé kapitole knihy Nehemiáš je místo pojednávající o tom, jak kněz Ezdráš lidem čte a vysvětluje Boží zákon. Lidé naslouchají bez dechu, jsou dojati, pláčou. Boží slovo se jich dotýká. S podobnou situací se setkáváme v dnešním evangeliu: posluchači žasnou nad Ježíšovým učením, vnímají, že je plné moci...

Jak nasloucháš Božímu slovu ty? S vírou, úžasem, očekáváním, s otevřeným srdcem, nebo spíše s nudou, nepozorností a nezájmem? Pokud leckdy platí to druhé, co s tím dělat? — Jeden ze způsobů, který ti může pomoci, je dopřávat Pánovu slovu více prostoru ve svém životě a ve své modlitbě. Boží slovo postupně začne zapalovat tvé srdce.

Žid 2,14-18; Žl 105; Mk 1,29-39

■ Evangelium

Mk 1,29-39

Ježíš vyšel ze synagogy a vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova domu. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami a vyhnal mnoho zlých duchů. Nedovoloval však zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Brzo ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon se svými druhy se pustili za ním. Našli ho a řekli mu: „Všichni tě hledají!“ Odpověděl jim: „Pojďme jinam, do blízkých městeček, abych i tam kázal, protože kvůli tomu jsem přišel.“ A procházel celou Galileji, kázal v jejích synagogách a vyháněl zlé duchy.

■ Podnět k rozjímání

Ježíš má plné ruce práce. Je to práce velmi záslužná: káže, uzdravuje, vyhání zlé duchy. Přesto mu tato nadmíra činnosti nebrání v dlouhé a hluboké modlitbě... My se mnohdy vymlouváme na to, že na delší modlitbu či rozjímání zkrátka nemáme čas. Musíme toho přece tolik stihnout! Pokud věnuješ Pánu přiměřenou dobu na setkání s ním, jistě ti tento čas nebude chybět, naopak – tvůj den bude naplněný a pozeňnaný.

Žid 3,7-14; Žl 95; Mk 1,40-45

Evangelium

Mk 1,40-45

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, buď čistý!“ A hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn. Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, jak nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“ On odešel, ale začal to horlivě rozhlašovat a tu událost rozšiřovat, takže (Ježíš) už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Ale přesto k němu chodili lidé odevšad.

Podnět k rozjímání

„Chci, buď čistý!“ říká Ježíš a navrácí malomocnému zdraví. Nemusí jít pouze o nemoc zmíněnou v dnešním evangeliu. Může se také jednat o čistotu pohledu, myslí a srdce.

„Tento svět by nebyl nevěřící, kdyby nebyl nečistý,“ prohlásil svatý Augustin. Nejde „jen“ o nečistotu ve smyslu šestého přikázání (i když té se to jistě týká také). Jde zde též o nečistotu způsobenou závistivými, sebelibostivými či zlobou nakaženými pohledy, odsudky, myšlenkami. „Chci, buď čistý!“ říká Pán také mně i tobě. Otázka ovšem zní – přeješ si to opravdu a upřímně i ty sám?

Žid 4,1-5.11; Žl 78; Mk 2,1-12

Evangelium

Mk 2,1-12

Když se Ježíš po (několika) dnech vrátil do Kafarna, proslechlo se, že je doma. Sešlo se tolik lidí, že už nestačilo ani místo přede dveřmi, a on jim hlásal Boží slovo. Tu k němu přicházeli s ochrnutým, čtyři ho nesli. Pro množství (lidí) se s ním nemohli k němu dostat. (Proto) nad tím místem, kde byl (Ježíš), odkryli střechu, udělali otvor a spustili dolů lehátko, na kterém ochrnutý ležel. Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, odpouštějí se ti hříchy.“ Seděli tam však někteří z učitelů Zákona a ve svém srdci uvažovali: „Jak může ten (člověk) tak mluvit? Vždyť se rouhá! Hříchy přece může odpouštět jenom sám Bůh.“ Ježíš hned svým duchem poznal, že tak u sebe uvažují, a řekl jim: „Proč tak ve svém srdci uvažujete? Co je snadnější – říci ochrnutému: ‚Odpouštějí se ti hříchy‘, nebo říci: ‚Vstaň, vezmi své lehátko a chod‘? Abyste však věděli, že Syn člověka má moc odpouštět na zemi hříchy“ – řekl ochrnutému: „Právím ti, vstaň, vezmi své lehátko a jdi domů!“ On vstal, ihned vzal lehátko a přede všemi odešel, takže všichni žasli, velebili Boha a říkali: „Něco takového jsme ještě nikdy neviděli!“

Středověcí učenci rozdělovali skutečnosti na „reálné“ a „reálnější“. Reálné jsou hmotné věci, které nás obklopují, jichž se dotýkáme, používáme je ke každodenním činnostem. Reálnější je podle nich to, co sice nevidíme, ale přesto to určuje náplň a směr našeho života: víra, čisté svědomí, moc svátostí a podobně. Pán dnes ukazuje na prioritu onoho „reálnějšího“, tedy Božího odpuštění, před „reálným“ – uzdravením. Dnešní člověk – i ne jeden křesťan – by byl zřejmě zklamaný, pokud by Ježíš zůstal „jen“ u odpuštění hříchů. Říkáme si: to hlavní, viditelné, reálné, je přece uzdravení... To se ostatně projevuje i v našem praktickém životě: Jsme ochotní vynaložit nesmírné úsilí, abychom sehnali schopného lékaře či vhodný způsob léčby. Nic proti. Je ale škoda, že přinejmenším stejně důsledně nepřistupujeme ke zdraví svého nitra. A přitom se nám Boží odpuštění nabízí zcela zdarma!

Žid 4,12-16; Žl 19; Mk 2,13-17

Evangelium

Mk 2,13-17

(Ježíš) znovu vyšel k moři. Všechnen lid přicházel k němu a on je učil. Když šel dál, uviděl Alfeova syna Léviho, jak sedí v celnici. Řekl mu: „Pojď za mnou!“ On vstal a šel za ním. Když pak byl (Ježíš) u stolu v jeho domě, mnoho celníků a hříšníků zaujalo místo u stolu s ním a s jeho učedníky; bylo totiž mnoho těch, kdo ho následovali. Když učitelé Zákona z farizejské strany viděli, že jí s hříšníky a celníky, řekli jeho učedníkům: „Proč jí s celníky a hříšníky?“ Ježíš to zaslechl a řekl jim: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem povolát spravedlivé, ale hříšníky.“

Podnět k rozjímání

Známý italský malíř Caravaggio znázornil scénu povolání Léviho – tedy Matouše – za apoštola. Matouš se svými druhy sedí za stolem. Jeho přátelé jsou fascinováni třpytem peněz. Matouš ale pozvedá oči, jeho zrak se setkává s pohledem Ježíše, který stojí u dveří. Pán k němu vztahuje ruku s gestem velmi podobným tomu, které známe z Michelangelovy fresky *Stvoření Adama*: Boží ruka se tam téměř dotýká Adamovy ruky a tak mu předává život. Stejně tak i Ježíš nabízí Matoušovi nový život. Je na něm, zda ho přijme. Bude ho to ovšem nemálo stát: musí opustit peníze, pochybné přátele, dosavadní způsob života. Matouš neváhá, vnímá, že získá mnohem víc... Co mně osobně brání v tom, abych věrněji následoval Ježíše?

Iz 62,1-5; Žl 96; 1 Kor 12,4-11; Jan 2,1-12

■ Evangelium

Jan 2,1-12

Byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“ Ježíš jí odpověděl: „Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina.“ Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Stálo tam šest kamenných džbánů na vodu, určených k očišťování (předepsanému) u židů, a každý džbán byl na dvě až tři vědra. Ježíš řekl (služebníkům): „Naplňte džbány vodou!“ Naplnili je až po okraj. A nařídil jim: „Teď naberte a doneste správci svatby!“ Donesli, a jakmile správce svatby okusil vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří čerpali vodu, to věděli – zavolal si ženicha a řekl mu: „Každý člověk předkládá nejdříve dobré víno, a teprve až se hosté podnapijí, víno horší; ale ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle.“ To byl v galilejské Káně počátek znamení, která Ježíš učinil; tím zjevil svou slávu, a jeho učedníci v něj uvěřili. Potom se odebral se svou matkou, se svými příbuznými a učedníky do Kafarna, ale zdrželi se tam jen několik dní.

Není jistě náhoda, že Jan ve svém evangeliu představuje proměnění vody ve víno jako první Ježíšův zázrak. Chce nám tím ukázat, co považuje v Ježíšově poslání za zásadní. Například Marek v řazení evangelních událostí postupuje jinak. Prvním zázrakem v jeho evangeliu je vyhnání zlého ducha. Poselství je jasné: podle Marka Ježíš přišel na tento svět proto, aby zlomil moc zla, hříchu a smrti. Jaký vzkaz nám tedy zanechává v dnešním evangeliu Jan? Snad to můžeme vnímat takto: Ježíš přichází, aby požehnal lidem na jejich cestě životem. Jeho přítomnost přináší požehnání novomanželům. Nejde zde ale jen o manžele. Můžeme to vztáhnout na každého člověka. Pán touží po tom, abychom prožívali život v plnosti. Abychom si život nekazili a nemarnili ho. To naznačuje také víno: symbol radosti a hojnosti... Ježíšovým přáním není „jen“ to, abychom jednou dosáhli spásy. Velmi mu záleží i na tom, co prožíváš právě dnes, co budeš prožívat zítra. Záleží mu na tvém pozemském životě se všemi jeho radostmi a těžkostmi.

Žid 5,1-10; Žl 110; Mk 2,18-22

■ Evangelium

Mk 2,18-22

Janovi učedníci a farizeové se (právě) postili. (Lidé) přišli k Ježíšovi s otázkou: „Proč se Janovi učedníci a učedníci farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?“ Ježíš jim odpověděl: „Mohou se postit hosté na svatbě, dokud je ženich s nimi? Dokud mají ženicha mezi sebou, nemohou se postit. Přijdou však dny, kdy jim ženicha vezmou, a potom, v ten den, se budou postit. Nikdo nepřišívá záplatu z neseprané látky na staré šaty, jinak se ten nový přišíitý kus ze staré látky vytrhne a díra se jen ještě zvětší. A nikdo nenalévá mladé víno do starých měchů, jinak víno měchy roztrhne a přijde nazmar víno i měchy. Mladé víno do nových měchů!“

■ Podnět k rozjímání

Co znamenají slova o záplatě z nové látky přišíité na staré šaty? Co chce Ježíš říct slovy o mladém víně, jež nepatří do starých měchů? Nová látka, mladé víno – obojí můžeme vnímat jako symbol víry v Ježíše. Staré šaty či měchy představují náš starý, pouze lidský způsob života. Ten, kdo přišívá novou látku na staré oblečení, je člověk, který si žije po svém a Boha v běžném životě příliš nepotřebuje. Víru a modlitbu používá jen jako „záplatu“ – tehdy, když je v nouzi, nebo když se mu to hodí. Pán ale chce, abychom vírou jen „nezáplatovali“ svůj život. Pavel ve třetí kapitole listu Kolosanům píše, že máme obléct nového člověka, odít se do nových šatů. Víra má utvářet celý náš život, nejen okamžiky, kdy si zrovna nevíme rady.

Žid 6,10-20; Žl 111; Mk 2,23-28

Evangelium

Mk 2,23-28

Jednou v sobotu procházel (Ježíš) obilím. Jeho učedníci začali cestou trhat klasy. Farizeové mu řekli: „Hle, proč dělají, co se v sobotu nesmí?“ Odpověděl jim: „Nikdy jste nečetli, co udělal David, když byl v nouzi a měl hlad on i jeho družina? Jak vešel do Božího domu – bylo to za velekněze Abiataru – a jedl posvátné chleby, které smějí jíst jenom kněží, a dal i své družině?“ A řekl jim: „Sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou!“

Podnět k rozjímání

„Syn člověka je pánem i nad sobotou!“ To je velmi silné prohlášení. Biblické důkazy o Ježíšově božství nacházíme především v Janově evangeliu. Ovšem i tato Markem citovaná věta ukazuje stejným směrem. Pro židy bylo věrné a přísné zachovávání soboty projevem víry, že právě takto slouží jménem celého tvorstva Bohu, jenž je pánem nad sobotou i nad celým světem. Jestliže se Ježíš prohlašuje za toho, kterému sobotní den patří, staví se Bohu naroveň... Ježíš chce být pánem nejen nad sobotou, ale nad každým dnem tvého života. Pokud chceš, řekni mu, že po tom opravdu toužíš.

Žid 7,1-3.15-17; Žl 110; Mk 3,1-6

■ Evangelium

Mk 3,1-6

(Ježíš) opět vstoupil do synagogy. Byl tam člověk s ochrnutlou rukou. Dávali (na Ježíše) pozor, zdali ho uzdraví v sobotu, aby ho mohli obžalovat. On tomu člověku s ochrnutlou rukou řekl: „Vstaň, pojď doprostřed!“ Pak se (farizeů) zeptal: „Smí se v sobotu jednat dobře, anebo zle? Život zachránit, anebo zabít?“ Ale oni mlčeli. Zarmoucen nad zatvrzelostí jejich srdce, rozhlédl se po nich s hněvem a řekl tomu člověku: „Vztáhni ruku!“ Vztáhl ji, a ruka byla zase v pořádku. Farizeové šli hned ven a s herodovci se proti němu radili, jak by ho zahubili.

■ Podnět k rozjímání

„Dávali na Ježíše pozor...“ Farizeové pozorně sledují Ježíše. To je v pořádku, to bychom měli i my. Jejich důvod je ovšem zcela špatný. Nejsou otevření vůči tomu, čím by je Pán mohl oslovit, proměnit či uzdravit. Sledují ho jen proto, aby mu mohli ublížit. Už si na něj udělali názor a nemíní na něm nic měnit – ke své vlastní škodě... Nechovám se leckdy podobně? Nedívám se na některé své bližní již předem s negativním postojem, a tím jim vlastně nedávám šanci? Nepřipravuji tak i sebe samotného o příležitost být druhým člověkem osloven či obohacen?

Žid 7,25 – 8,6; Žl 40; Mk 3,7-12

■ Evangelium

Mk 3,7-12

Ježíš se uchýlil se svými učedníky k moři a velké množství lidu z Galileje šlo za ním. Také z Judska, z Jeruzaléma, z Idumeje, ze Zajordání, i z okolí Tyru a Sidónu přišlo k němu mnoho lidí, protože slyšeli, co všechno koná. Tu řekl svým učedníkům, že mají mít pro něho připravenou loďku, aby se na něho (lidé) netlačili. Mnoho jich totiž uzdravil, takže se neduživí hrnuli k němu, aby se ho mohli dotknout. Kdykoli ho viděli nečistí duchové, padali před ním na zem a křičeli: „Ty jsi Syn Boží!“ On jim však přísně zakazoval, aby ho neprozrazovali.

■ Podnět k rozjímání

Při jedné evangelizaci na ulici se – překvapivě – nechal pozvat do kostela před vystavenou Nejsvětější svátost i mladý muž, který o sobě prohlašoval, že je satanista. Zůstal sice stát vzadu, ale přesto se zkroutil v křeči. Stále jen opakoval: „Tady nemůžu být, nemůžu tu vydržet!“ Někdy i Zlý může nechtěně posloužit jako svědek Boží moci a přítomnosti. O co více bychom měli my křesťané vyznávat slovy i životem: „Věřím, Ježíši, že ty jsi opravdu Syn Boží!“

Žid 8,6-13; Žl 85; Mk 3,13-19

■ Evangelium

Mk 3,13-19

Ježíš vystoupil na horu, zavolal k sobě ty, které sám chtěl, a (oni) přišli k němu. A ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, protože je chtěl posílat kázat, a to s mocí vyhánět zlé duchy. (Ustanovil těchto dvanáct:) Petra – to jméno dal Šimonovi, Jakuba, (syna) Zebedeova, a jeho bratra Jana – ty pojmenoval Boanerges, to je „Synové hromu“, Ondřeje a Filipa, Bartoloměje, Matouše, Tomáše, Jakuba, syna Alfeova, Tadeáše, Šimona Kananejského a Jidáše Iškariotského, který ho pak zradil.

■ Podnět k rozjímání

Podle dnešního evangelia mají apoštolové tři úkoly. Zastavíme se u toho nejdůležitějšího, a to je „být s ním“. Přebývat v Pánově blízkosti. Poznávat ho, následovat ho, učit se od něj, nechat se jím proměňovat... Tento úkol a pozvání platí i pro mě, i pro tebe. Skrze křest a víru jsi dostal velké privilegium: být s Ježíšem. Prožívat v jeho přítomnosti svůj život. Jak píše Raniero Cantalamessa – žít pod vládou Kristovou.

Sk 22,3-16 nebo Sk 9,1-22; Žl 117; Mk 16,15-18

■ Evangelium

Mk 16,15-18

Když se Ježíš naposled zjevil jedenácti (apoštolům), řekl jim: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu! Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen; kdo však neuvěří, bude zavržen. Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: ve jménu mém budou vyhánět zlé duchy, budou mluvit novými jazyky, budou brát hady (do ruky), a když vypijí něco smrtelně jedovatého, neuškodí jim to; na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví se.“

■ Podnět k rozjímání

Ježíš jasně dává najevo, že život není jen nějaká nezávazná hra. V dnešní době se velmi zdůrazňuje Boží milosrdenství – a je to dobře. Někteří věřící z toho ale vyvozují závěr, že nezáleží na našem hříchu, na naší lítosti, na naší touze ani na naší snaze po obrácení. Vše je předem dáno: milosrdný Bůh přece nad každou špatností velkoryse mávne rukou... Pán nám dnes připomíná, že možnost zavržení skutečně existuje. Ne proto, že by se na nás Bůh pro naše hříchy hněval. Důvodem se může stát to, že člověk zatvrdí své srdce a odmítne dar spásy... Modlím se za dar spásy své i spásy svých blízkých?

Neh 8,2-4a.5-6.8-10; Žl 19; 1 Kor 12,12-30; Lk 1,1-4; 4,14-21

Evangelium

Lk 1,1-4; 4,14-21

Už mnoho (lidí) se pokusilo sepsat vypravování o událostech, které se dovršily mezi námi, jak nám je odevzdali ti, kdo byli od počátku očitými svědky a služebníky slova. A tak, když jsem všechno od začátku důkladně prozkoumal, rozhodl jsem se i já, že to pro tebe, vážený Teofile, uspořádaně vypíšu, aby ses tak mohl přesvědčit o spolehlivosti té nauky, v které jsi byl vyučen. Když se Ježíš vrátil v síle Ducha do Galileje, pověst o něm se roznesla po celém kraji. Učil v jejich synagogách a všichni ho velmi chválili. (Ježíš) přišel do Nazareta, kde vyrostl, a jak měl ve zvyku, šel v sobotu do synagogy. Povstal, aby předčítal (z Písma). Podali mu knihu proroka Izaiáše. Otevřel ji a našel místo, kde stálo: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.“ Pak zavřel knihu, vrátil ji služebníkově a usedl. A všichni v synagoze na něho upřeně hleděli. Začal k nim mluvit: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“

Evangelium stojí na svědectví „očitých svědků“. To zdůrazňuje i Jan na začátku svého prvního listu: „Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života.“ Víra není jen rozumovým postojem nebo souborem pravd či správných pravidel pro život. Je to živý vztah, který vyrůstá z osobní zkušenosti s Pánem...

Také ty můžeš a máš „vidět, slyšet a dotýkat se“. Aby tvoje víra byla živá a přitažlivá, potřebuješ vnímat Boží vstupy do svého života. Přemýšlej: čím se tě Pán v poslední době dotkl? Jakým způsobem vstoupil do tvého života? Které jeho slovo tě zasáhlo, oslovilo?

Žid 9,15.24-28; Žl 98; Mk 3,22-30

Evangelium

Mk 3,22-30

Učitelé Zákona, kteří přišli z Jeruzaléma, tvrdili (o Ježíšovi): „Je posedlý Belzebubem! Vyhání zlé duchy s pomocí vládce zlých duchů.“ Zavolal si je a mluvil k nim v podobenstvích: „Jak může satan vyhánět satana? Je-li království v sobě rozdvojeno, takové království nemůže obstát. Je-li dům v sobě rozdvojen, takový dům nebude moci obstát. Jestliže satan vystoupil proti sobě a je rozdvojen, nemůže obstát, ale je s ním konec. Nikdo přece nemůže vniknout do domu siláka a uloupit jeho věci, jestliže toho siláka napřed nespoutá. Teprve potom mu dům může vyloupit. Amen, pravím vám: Všechno bude lidem odpuštěno, hříchy i rouhání, kterých se dopustili. Kdo by se však rouhal Duchu Svatému, nedojde odpuštění navěky, ale bude vinen věčným hříchem.“ To řekl proto, že tvrdili: „Je posedlý nečistým duchem.“

Podnět k rozjímání

Od učitelů Zákona je to vrchol zlovolnosti: tvrdí o Ježíši, který neustále prokazuje lásku a dobro – a to vše potvrzuje skutky konanými v Boží moci, že je posedlý. Pán přesto znovu hledá cestu, jak se dotknout jejich zatvrzelého srdce...

Náš přístup bývá od toho Ježíšova velmi odlišný. Kterému člověku už nechci či neumím dát další šanci? Pokud nevím, co s tím, svěřuji ho Pánu? Prosím také za uzdravení svého vlastního srdce?

Žid 10,1-10; Žl 40; Mk 3,31-35

■ Evangelium

Mk 3,31-35

Přišla jeho matka a jeho příbuzní. Zůstali stát venku a dali si ho zavolat. Kolem něho sedělo plno lidí. Řekli mu: „Tvoje matka a tvoji příbuzní se venku po tobě ptají!“ Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji příbuzní?“ A rozhlédl se po těch, kteří seděli dokola kolem něho, a řekl: „To je má matka a to jsou moji příbuzní! Každý, kdo plní vůli Boží, to je můj bratr i sestra i matka.“

■ Podnět k rozjímání

Dnešní evangelium naznačuje, že to Maria ani ostatní Ježíšovi blízcí s Pánem neměli leckdy jednoduché. Nereagoval tak, jak očekávali, jeho slova byla často těžko pochopitelná či provokující... Ano, životní cesta s Ježíšem není snadná. Mnohdy mu nerozumíme, často nám není příjemné, že nás chce vyvádět z toho, na co jsme zvyklí a v čem se cítíme bezpečně a pohodlně, jindy neučiní to, oč jsme ho v modlitbě prosili. Panna Maria to zakusila více než kdokoli jiný. Nech se jí vést a podepírat ve chvílích, kdy tvá víra slábne nebo kdy na tebe útočí pochybnosti.

Žid 10,11-18; Žl 110; Mk 4,1-20

■ Evangelium

Mk 4,1-20

(Ježíš) začal opět učit u moře. Shromáždil se u něho velký zástup. Vstoupil proto na loď na moři a posadil se. Celý zástup stál u moře na břehu. Učil je mnoho v podobenstvích a ve svém učení jim řekl: „Slyšte! (Jeden) rozsévač vyšel rozsévat. A jak rozséval, padlo některé (zrno) na okraj cesty; přiletěli ptáci a sezobali ho. Jiné padlo na kamenitou půdu, kde nemělo mnoho prsti; hned sice vyklíčilo, protože neleželo v zemi hluboko, ale když vyšlo slunce, spálilo ho, takže uschlo, protože nezapustilo kořeny. Jiné zrno padlo do trní; trní vzešlo a udušilo ho, takže nepřineslo plody. Jiné však padlo na dobrou půdu, vzešlo, rostlo a přineslo užitek: některé třicetnásobný, jiné šedesátinásobný, jiné stonásobný.“ A řekl: „Kdo má uši k slyšení, slyš!“ Když byl (později) sám, ptali se ho ti, kdo byli s ním, spolu s Dvanácti, (jaký smysl mají) podobenství. A řekl jim: „Vám je dáno tajemství Božího království, ale ostatním, kdo jsou mimo, se všechno předkládá v podobenstvích, aby se stále dívali, ale neviděli, stále poslouchali, ale nerozuměli, aby se neobrátili a nebylo jim odpuštěno.“ A řekl jim: „Nerozumíte tomu podobenství? Jak pak chcete porozumět všem ostatním podobenstvím? Rozsévač rozsévá slovo. Těmi na okraji cesty, kde se slovo rozsévá, (se rozumějí) ti, kteří ho slyší, ale hned přijde satan a obere je o slovo do nich zaseté. (Podobně je tomu) u těch, kde se rozsévá na skalnatou půdu: když to